

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-438/14

Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff
împotriva

Standesamt der Stadt Karlsruhe/Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe

(cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Karlsruhe)

„Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolul 21 TFUE — Libertatea de circulație și de ședere în statele membre — Lege a unui stat membru privind abolirea privilegiilor și interzicerea decernării unor noi titluri de noblete — Nume de familie al unei persoane majore, resortisant al statului menționat, obținut în cursul unei șederi obișnuite într-un alt stat membru, a cărui cetățenie o are de asemenea persoana respectivă — Nume care conține elemente nobiliare — Reședință în primul stat membru — Refuzul autorităților primului stat membru de a înscrie în registrul de stare civilă numele dobândit în al doilea stat membru — Justificare — Ordine publică — Incompatibilitate cu principii esențiale ale dreptului german”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 iunie 2016

Cetățenia Uniunii — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Lege națională privind abolirea privilegiilor și interzicerea decernării unor noi titluri nobiliare — Resortisant al unui stat membru care are și cetățenia unui alt stat membru și care a obținut în acest alt stat un nume liber ales ce conține mai multe elemente nobiliare — Obligația autorităților primului stat membru de a recunoaște numele menționat — Inexistență — Justificare prin motive de ordine publică — Verificare de către instanța națională

(art. 21 TFUE)

Articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că autoritățile unui stat membru nu sunt ținute să recunoască numele unui resortisant al statului membru respectiv atunci când acesta are și cetățenia unui alt stat membru în care a dobândit acest nume, pe care l-a ales în mod liber și care cuprinde mai multe elemente nobiliare, care nu sunt permise de dreptul primului stat membru, atunci când se stabilește – aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere – că un astfel de refuz al recunoașterii este, în acest context, justificat de motive legate de ordinea publică, întrucât este adecvat și necesar pentru a garanta respectarea principiului egalității în drept a tuturor cetățenilor statului membru menționat.

În special, revine instanței de trimitere sarcina de a aprecia dacă autoritățile primului stat membru competente în materie de stare civilă, prin refuzul de a recunoaște numele dobândit în alt stat membru pentru motivul că realizarea obiectivului privind garantarea principiului egalității în drept a tuturor cetățenilor primului stat membru presupune că resortisanților acestuia le este interzis să dobândească și să utilizeze, în anumite condiții, titluri de noblete sau elemente nobiliare care pot face

să se creadă că persoana care poartă numele respectiv deține o astfel de demnitate, nu au depășit cadrul a ceea ce este necesar pentru a asigura realizarea obiectivului constituțional fundamental pe care îl urmăresc.

În această privință, cu ocazia evaluării comparative a dreptului de liberă circulație recunoscut cetățenilor Uniunii prin articolul 21 TFUE și a intereselor legitime urmărite prin limitele privind utilizarea de titluri nobiliare și prin interzicerea recreării aparenței unei origini nobiliare instituite de legiuitorul național, trebuie luate în considerare diferite elemente. Deși aceste elemente nu pot servi drept justificare ca atare, ele trebuie luate în considerare cu ocazia controlului proporționalității.

În acest sens, pe de o parte, trebuie avut în vedere faptul că persoana interesată a exercitat acest drept și are cetățenia primului și a celui de al doilea stat membru, că elementele numelui dobândit în cel de al doilea stat membru care, potrivit autorităților primului stat membru, aduc atingere ordinii publice nu constituie formal titluri de noblețe nici în primul, nici în cel de al doilea stat membru și că instanța primului stat membru care a obligat autoritățile competente să procedeze la transcrierea numelui fiicei persoanei interesate, care este compus din elemente nobiliare, astfel cum a fost înregistrat de autoritățile celui de al doilea stat membru, nu a considerat că această transcriere este contrară ordinii publice. Pe de altă parte, trebuie să se țină seama și de faptul că schimbarea numelui în cauză se bazează pe o alegere care reflectă preferința pur personală a persoanei interesate, că divergența numelor care rezultă din aceasta nu este imputabilă nici circumstanțelor nașterii sale, nici unei adopții, nici dobândirii cetățeniei celui de al doilea stat membru și că numele ales în acest al doilea stat cuprinde elemente care, fără a constitui formal titluri de noblețe în primul sau în cel de al doilea stat membru, conferă aparența unei origini nobiliare.

În orice caz, deși motivul obiectiv întemeiat pe ordinea publică și pe principiul egalității în drept a resortisanților primului stat membru poate justifica, în cazul în care este reținut, refuzul recunoașterii schimbării numelui de familie al persoanei interesate, acesta nu poate justifica refuzul recunoașterii schimbării prenumelor sale.

(a se vedea punctele 79-84 și dispozitivul)